ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 17. marca 2005 *

Vo veci C-91/03,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 28. februára 2003,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: J. Carbery, F. Florindo Gijón a M. Balta, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: španielčina.

ktorú v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: T. van Rijn a S. Pardo Quintillàn, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues a A. Colomb, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann, R. Schintgen, P. Kūris (spravodajca) a J. Klučka,

generálny advokát: A. Tizzano,
tajomník: K. Sztranc, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. novembra 2004,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 13. januára 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Španielske kráľovstvo sa svojou žalobou domáha zrušenia bodu 6 prílohy I nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460, ďalej len „napadnuté nariadenie").

Právny rámec a okolnosti sporu

2 Článok 2 nariadenia Rady (ES) č. 2141/70 z 20. októbra 1970 o ustanovení spoločnej štrukturálnej politiky pre rybolov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 236, s. 1) zakotvil zásadu voľného prístupu k výsostným vodám podliehajúcim suverenite alebo právomoci členských štátov.

3 Ako výnimku z tejto zásady článok 100 ods. 1 Aktu o podmienkach pristúpenia Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a o zmenách zmlúv (Ú. v. ES L 73, 1972, s. 14, ďalej len „akt o pristúpení z roku 1972") povolil členským štátom obmedziť až do 31. decembra 1982 výkon rybolovu vo vodách podliehajúcich ich suverenite alebo právomoci do vzdialenosti šiestich námorných míľ počítaných od základnej pobrežnej čiary členského štátu na lode, ktoré vykonávali rybolov tradične v týchto vodách.

4 Dňa 25. januára 1983 prijala Rada nariadenie (EHS) č. 170/83 zavádzajúce režim Spoločenstva ochrany a správy zdrojov rybného hospodárstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 24, s. 1). Článok 6 ods. 1 tohto nariadenia povolil členským štátom ponechať režim definovaný v článku 100 aktu o pristúpení z roku 1972 a rozšíriť hranicu 6 námorných míľ stanovených v tomto článku na 12 míľ pre všetky vody podliehajúce ich suverenite alebo právomoci.

5 Podľa článku 6 ods. 2 tohto nariadenia „činnosti rybolovu upravené režimom podľa odseku 1 sa vykonávajú za podmienok uvedených v prílohe I, ktorá stanovuje pre každý členský štát geografické oblasti v rámci pobrežných pásiem ostatných členských štátov, v ktorých sa vykonávajú rybárske činnosti, a druhy lovených rýb" [*neoficiálny preklad*]. Táto príloha bola zmenená článkom 26 Aktu o podmienkach pristúpenia Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a o úpravách zmlúv (Ú. v. ES L 302, 1985, s. 23, ďalej len „akt o pristúpení z roku 1985").

6 Článok 160 aktu o pristúpení z roku 1985 dočasne stanovuje obmedzenia rybolovu bez rozlíšenia zóny rybolovu umiestnenej pred alebo za hranicou 12 námorných míľ.

7 Článok 166 tohto aktu o pristúpení stanovuje:

„Režim definovaný v článkoch 156 až 164, vrátane úprav, ktoré bude Rada schopná urobiť podľa článku 162, zostane v platnosti až do dátumu, ku ktorému uplynie obdobie stanovené v článku 8 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 170/83."

8 Podľa článku 8 ods. 3 nariadenia č. 170/83:

„Komisia predloží Rade v priebehu desiateho roka od 31. decembra 1992 správu o hospodárskej a sociálnej situácii pobrežných regiónov, na základe ktorej Rada rozhodne v rámci postupu podľa článku 43 Zmluvy o ustanoveniach, ktoré by po uplynutí uvedeného desaťročného obdobia mohli nasledovať po režime stanovenom v článkoch 6 a 7." [*neoficiálny preklad*]

9 Lehotou uvedenou v článku 166 aktu o pristúpení z roku 1985 bol teda 31. december 2002, keď mal zaniknúť aj režim stanovený v článku 160 tohto aktu o pristúpení.

10 Článok 17 napadnutého nariadenia stanovuje:

„1. Rybárske lode spoločenstva majú rovnaký prístup do vôd a k zdrojom rýb vo všetkých vodách spoločenstva iným, ako sú vody uvedené v odseku 2, s výnimkou opatrení prijatých podľa kapitoly II.

2. Vo vodách do 12 námorných míľ od základných čiar, ktoré sú výsostnými vodami alebo vodami spadajúcimi do príslušnosti členských štátov, majú tieto právo vyhradiť od 1. januára 2003 do 31. decembra 2012 rybolov pre rybárske lode, ktoré obvykle lovia v týchto vodách z prístavov na priľahlom pobreží bez toho, aby to malo vplyv na dojednania pre rybárske lode spoločenstva plaviace sa pod vlajkou ostatných

členských štátov v rámci existujúcich susedských vzťahov medzi členskými štátmi a dojednaniami uvedenými v prílohe I, stanovením geografických oblastí pre každý členský štát v rámci pobrežných pásiem ostatných členských štátov, kde sa vykonávajú rybárske činnosti, a príslušných druhov rýb.

..."

11 Príloha I tohto nariadenia definuje podmienky prístupu do pobrežných vôd podľa článku 17 ods. 2 tohto nariadenia. Podľa bodu 6 tejto prílohy môže Španielsko loviť sardely v hraničnej zóne medzi Španielskom a Francúzskom až do 46°08' severnej zemepisnej šírky len od 1. marca do 30. júna a ak ide o sardely lovené na živé návnady, len od 1. júla do 31. októbra; ak ide o sardinky, možno ich loviť len od 1. januára do 28. februára a od 1. júla do 31. decembra. Okrem toho sa musia tieto rybárske činnosti vykonávať v súlade a v rámci limitov činností vykonávaných v roku 1984.

12 Stanovením pravidla voľného prístupu k vodám mimo 12 námorných míľ od základných čiar pobrežných členských štátov (ďalej len „zóna mimo 12 míľ"), nahrádza článok 17 ods. 1 napadnutého nariadenia, pokiaľ ide o prístup španielskych rybárskych lodí k francúzskym vodám, režim zavedený aktom o pristúpení z roku 1985 a najmä jeho článok 160. Toto ustanovenie určovalo obmedzenia analogické tým stanoveným v prílohe I napadnutého nariadenia pre zónu 6 až 12 míľ.

13 Pri rokovaniach, ktoré predchádzali prijatiu napadnutého nariadenia, žiadalo Španielske kráľovstvo zmenu bodu 6 prílohy I návrhu nariadenia, aby boli odstránené obmedzenia stanovené aktom o pristúpení z roku 1985, ktoré sa uplatňovali na španielske lode v zóne 6 až 12 námorných míľ od základných čiar francúzskeho atlantického pobrežia. Španielsko rovnako žiadalo, aby sa podmienky prístupu zjednotili s podmienkami, ktoré využívajú francúzske lode v španielskych morských vodách.

14 Rada rozhodla nezmeniť tento bod 6.

15 Španielske kráľovstvo predložilo vyhlásenie, ktorým oznámilo svoj nesúhlas a „ktorým si vyhradzuje právo obrátiť sa na Súdny dvor Európskych spoločenstiev s cieľom dosiahnuť zmenu tejto časti nariadenia".

16 Za týchto podmienok sa Španielske kráľovstvo rozhodlo podať túto žalobu.

17 Uzneseniami predsedu Súdneho dvora z 30. júna a 8. septembra 2003 Komisia Európskych spoločenstiev a Francúzska republika vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov Rady.

O žalobe

18 Španielske kráľovstvo vznieslo vo svojom podaní dva žalobné dôvody, ktoré je vhodné preskúmať v opačnom poradí, ako boli predložené.

O žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia prístupového aktu z roku 1985

Tvrdenia účastníkov konania

19 Španielska vláda tvrdí, že článok 160 aktu o pristúpení z roku 1985 stanovujúci obmedzenia prístupu jej lodí do zóny do 12 námorných míľ od základných čiar (ďalej len „zóna 12 míľ") francúzskeho pobrežia, ako aj do zóny presahujúcej 12 míľ, nie je už po 31. decembri 2002 podľa ustanovení o prechodnom období určených v článku 166 aktu o pristúpení z roku 1985 uplatniteľný. V dôsledku toho mali byť zrušené obmedzenia týkajúce sa tak zóny 12 míľ, ako aj zóny presahujúcej 12 míľ. Ponechaním týchto obmedzení napadnuté nariadenie neodôvodnene predĺžilo prechodný režim po uplynutí lehoty uvedenej v akte o pristúpení z roku 1985.

20 Španielska vláda okrem toho tvrdí, že v zóne 12 míľ nevyžaduje osobitnú správu tejto zóny žiadne špeciálne opatrenie týkajúce sa prístupu k pelagickým druhom rýb.

21 Rada uvádza, že predmetom článku 166 aktu o pristúpení z roku 1985 nie je obmedziť právomoc normotvorcu Spoločenstva po 31. decembri 2002. Ustanovenia

prijaté na základe článku 37 ES sú novými opatreniami, ktorých zákonnosť možno posudzovať len na základe platných ustanovení Zmluvy.

22 Upresňuje ďalej, že príloha I nariadenia č. 170/83 bola zmenená článkom 26 aktu o pristúpení z roku 1985 a kapitolou XV prílohy I tohto aktu. Uvedený článok sa nachádza v tretej časti tohto aktu týkajúcej sa zmien a doplnení aktov prijatých orgánmi, a nie v štvrtej časti tohto aktu týkajúcej sa prechodných opatrení. V dôsledku toho sa Rada domnieva, že zmeny nariadenia č. 170/83 majú neobmedzenú platnosť a nemožno ich považovať za prechodné opatrenie.

23 Podľa Rady nespomínajú články 156 až 164 aktu o pristúpení z roku 1985 režim prístupu do pobrežných pásiem Francúzskej republiky. Usudzuje, že je nerozumné vykladať článok 166 tohto aktu o pristúpení tak, že jeho účelom je aj ukončenie platnosti ustanovenia, na ktoré neodkazuje, ale ktoré sa nachádzalo v nariadení zmenenom podľa článku 26 tohto aktu a ktorého obsah mal byť prevzatý nariadením prijatým na základe článku 37 ES. Naviac tento článok 166 neupravuje režim prístupu do pobrežného pásma.

24 Nakoniec uvádza, že žiadosť Španielskeho kráľovstva, aby sa rybolov v pobrežnom pásme vykonával bez časového obmedzenia, nespočíva na žiadnom právnom základe.

25 Komisia ako vedľajší účastník konania na podporu tvrdení Rady usudzuje, že španielska vláda predovšetkým mylne vykladá ustanovenia aktu o pristúpení z roku 1985. Článok 166 tohto aktu totiž neodkazuje na podmienky prístupu španielskych lodí do francúzskych atlantických vôd v zóne 12 míľ. Tento akt o pristúpení sa obmedzuje na zmenu a doplnenie prílohy I nariadenia č. 170/83 a to tak, že dopĺňa tabuľku, v ktorej sú podrobne uvedené podmienky prístupu do pobrežných vôd členských štátov.

26 Francúzska vláda usudzuje, že zmeny a doplnenia nariadenia č. 170/83 sa vykonali článkom 26 aktu o pristúpení z roku 1985, ktorý sa nenachádza vo štvrtej časti tohto aktu venovanej prechodným opatreniam, ale v jeho tretej časti týkajúcej sa zmien a doplnení aktov prijatých orgánmi. Z toho by vyplývalo, že opatrenia prijaté na základe tohto článku sú stálej povahy. V dôsledku toho by bod 6 prílohy I napadnutého nariadenia nemohol predstavovať porušenie prechodných ustanovení aktu o pristúpení z roku 1985.

Posúdenie Súdnym dvorom

27 Ako zdôraznili španielska vláda a Komisia na pojednávaní, je potrebné konštatovať, že článok 160 aktu o pristúpení z roku 1985 obsahuje pravidlo analogické s predmetným pravidlom v tejto veci a že pokiaľ ide o rozsah jeho pôsobnosti, nerozlišuje medzi vodami v rámci zóny 12 míľ a vodami mimo nej.

28 Treba takisto konštatovať, že toto ustanovenie, ktoré sa nachádza vo štvrtej časti aktu o pristúpení z roku 1985 týkajúcej sa prechodných opatrení, už nie je uplatniteľné od dátumu uvedeného v článku 166 tohto aktu, t. j. od 31. decembra 2002.

29 Z uvedeného však nevyplýva, že normotvorca Spoločenstva nemohol prijať sporné pravidlo na základe splnomocnenia článku 37 ES.

30 Chýbajúci právny účinok článkov 160 a 166 aktu o pristúpení z roku 1985 vyplýva najmä z okolnosti, že pokiaľ ide o zónu 12 míľ, príloha I nariadenia č. 170/83 bola doplnená o pravidlo analogické s predmetným pravidlom v tejto veci podľa článku 26 aktu o pristúpení z roku 1985 tak, že toto pravidlo evidentne vyplýva z právomoci normotvorcu Spoločenstva definovanej v článku 37 ES.

31 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobný dôvod týkajúci sa porušenia aktu o pristúpení z roku 1985 musí byť vylúčený.

O žalobnom dôvode týkajúcom sa porušenia zásady o zákaze diskriminácie

Tvrdenia účastníkov konania

32 Španielska vláda tvrdí, že bod 6 prílohy I napadnutého nariadenia stanovuje obmedzenia, ktoré neexistujú ani vo vzťahu k prístupu francúzskych lodí do španielskych pobrežných vôd, ani vo vzťahu k prístupu lodí iných členských štátov do pobrežných vôd iných štátov. Konštatuje, že Španielske kráľovstvo je jediné, ktorého lode majú obmedzený prístup do pobrežných vôd jeho susedného štátu. Vyvodzuje z toho, že je diskriminované, a to v rozpore so zásadou rovnosti

zakotvenej v článku 12 ES, ako aj článku 34 ods. 2 ES týkajúcom sa spoločnej poľnohospodárskej politiky a rybolovu.

33 Španielska vláda upresňuje, že pravidlá spoločnej politiky možno odlišovať podľa zón alebo regiónov len na základe objektívnych kritérií, ktoré zabezpečia proporcionálne rozdelenie výhod a nevýhod medzi zainteresovanými, bez rozlišovania medzi územiami členských štátov. V tejto veci neexistuje podľa nej žiadny objektívny dôvod na odlišné zaobchádzanie.

34 Španielska vláda okrem toho uvádza, že na jednej strane sa bez zohľadnenia uplynutia prechodného obdobia ponechávajú rovnaké obmedzenia prístupu ako tie, ktoré platili pre lode od pristúpenia Španielskeho kráľovstva, a na strane druhej sa dohoda medzi Spoločenstvom a Španielskym kráľovstvom z 15. apríla 1980 [nariadenie Rady (EHS) č. 3062/80 z 25. novembra 1980 o uzavretí dohody o rybolove medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a vládou Španielska [*neoficiálny preklad*], Ú. v. ES L 322, s. 3] týka len výlučne hospodárskej zóny 200 míľ.

35 Rada tvrdí, že stačí preskúmať prílohu I napadnutého nariadenia, aby sa mohlo skonštatovať, že pravidlá prístupu nie sú recipročné. Prístup je často obmedzený v závislosti od druhov rýb a niekedy časovo.

36 Základom týchto obmedzení je vôľa ponechať tradičné rybárske činnosti v týchto zónach s cieľom ich zachovania. Zoznam týchto obmedzení sa neriadi žiadnym geografickým kritériom susedstva alebo reciprocity.

37 Španielske kráľovstvo tak ponechalo pre svoje lode rovnaké podmienky prístupu ako tí, ktorí ich mali od pristúpenia Španielskeho kráľovstva k Spoločenstvu a až do prijatia napadnutého nariadenia. Rada okrem toho upresňuje, že pred pristúpením nepriznala dohoda o rybolove z 15. apríla 1980 medzi Spoločenstvom a Španielskym kráľovstvom žiadny neobmedzený prístup lodiam tohto štátu do francúzskych pobrežných vôd.

38 V dôsledku toho Rada usudzuje, že Španielske kráľovstvo nie je diskriminované, ale je s ním zaobchádzané objektívne a rovnako ako s ostatnými členskými štátmi.

39 Rada okrem toho uvádza, že žalobca vôbec nevysvetlil dôvody, pre ktoré mala Rada pri prijímaní napadnutého nariadenia konať zjavne neprimerane pri výkone svojich právomocí. Pripomína, že ak sa za hranicou 12 námorných míľ od základných čiar členských štátov uplatňuje zásada voľného prístupu lodí Spoločenstva do vôd, v zóne 12 míľ platí naopak režim vyhradenia prístupu pre rybárske lode, ktoré tradične lovia v týchto vodách z prístavov na priľahlom pobreží. V dôsledku toho by obmedzený prístup do týchto vôd pre lode, ktoré nelovia v týchto vodách z takýchto prístavov, bol už zvýhodnenou právnou okolnosťou. Len španielske lode by mali prístup do francúzskej zóny 12 míľ.

40 Komisia tvrdí, že žalobný dôvod Španielskeho kráľovstva spočíva na mylnom porozumení celého legislatívneho rámca. Zdôrazňuje rozdielnu povahu úpravy medzi režimami uplatniteľnými na prístup do vôd a k zdrojom v zóne 12 míľ a mimo nej. Toto obmedzenie prístupu sa zakladá na objektívnych dôvodoch zachovania najcitlivejších zón vôd Spoločenstva, akými sú tie pri pobreží a na sociálno-ekonomických dôvodoch, sledujúcich ochranu živnostníckej rybárskej činnosti. Usudzuje, že v rozpore s tým, čo tvrdí španielska vláda, je predĺženie režimu obmedzeného prístupu do výsostných vôd podliehajúcich suverenite alebo

právomoci členských štátov do 31. decembra 2012 viac ako odôvodnené v samotnom texte nariadenia a konkrétne v jeho odôvodnení č. 14. Domnieva sa preto, že existuje objektívny dôvod rozlišovať režim uplatniteľný na zónu 12 míľ a režim uplatniteľný na zónu mimo 12 míľ. Upresňuje, že Rada vzala pri definovaní podmienok prístupu španielskych lodí do francúzskych pobrežných vôd do úvahy tradičné podmienky prístupu týkajúce sa susedských vzťahov, ktoré existovali pred pristúpením Španielskeho kráľovstva.

41 Francúzska vláda uvádza, že cieľom napadnutého nariadenia je najmä trvalo udržať tradičné rybárske činnosti a že v dôsledku toho je nevhodné použitie kritérií založených na reciprocite.

42 Naopak zdôrazňuje, že francúzske lode sú oprávnené loviť v zóne 6 až 12 námorných míľ pozdĺž základných čiar španielskeho pobrežia len pelagické druhy rýb a napadnuté nariadenie poskytuje tie isté možnosti prístupu ako tie, ktoré španielske lode vždy využívali od pristúpenia Španielska k Spoločenstvu. Vyvodzuje z toho, že tento štát nebol diskriminovaný.

Posúdenie Súdnym dvorom

43 V súlade s ustálenou judikatúrou platí podľa zásady zákazu diskriminácie, že k porovnateľným situáciám sa nepristupuje odlišným spôsobom, s výnimkou prípadu, že odlíšenie je objektívne odôvodniteľné (pozri rozsudok z 25. novembra 1986, Klensch a i., 201/85 a 202/85, Zb. s. 3477, bod 9).

44 Treba zdôrazniť, že pokiaľ ide o zónu 12 míľ, článok 17 ods. 2 napadnutého nariadenia výslovne oprávňuje členské štáty vyhradiť rybolov pre rybárske lode, ktoré obvykle lovia v týchto vodách z prístavov na priľahlom pobreží. Toto ustanovenie však v zóne 12 míľ vyhradzuje v rámci existujúcich susedských vzťahov medzi členskými štátmi určité špecifické režimy pre rybárske lode Spoločenstva plaviace sa pod vlajkou ostatných členských štátov. Príloha I napadnutého nariadenia, na ktorú toto ustanovenie odkazuje, stanovuje pre každý členský štát geografické oblasti v rámci pobrežných pásiem ostatných členských štátov, v ktorých sa vykonávajú rybárske činnosti, a druhy lovených rýb.

45 Treba okrem toho pripomenúť, že odôvodnenie č. 14 napadnutého nariadenia znie: „Existujúce pravidlá obmedzujúce prístup k zdrojom v pásmach členských štátov do 12 námorných míľ od pobrežia pôsobili dostatočne v prospech ochrany týchto zdrojov obmedzením výlovu v najcitlivejšej časti vôd spoločenstva a chránili tradičné rybárske činnosti, na ktorých vo veľkej miere závisí sociálny a hospodársky rozvoj určitých pobrežných komunít. Preto by sa mali uplatňovať aj naďalej do 31. decembra 2012."

46 Španielska vláda nespochybňuje základné zásady, na ktorých spočíva režim uplatniteľný na zóny 12 míľ vytvorený napadnutým nariadením.

47 Domnieva sa však, že Rada prijatím bodu 6 prílohy I napadnutého nariadenia podrobila Španielske kráľovstvo diskriminačnému zaobchádzaniu, ktoré je v rozpore

so zásadou rovnosti zakotvenej v článku 12 ES, ako aj článku 34 ods. 2 ES týkajúcom sa spoločnej poľnohospodárskej politiky a rybolovu.

48 Tvrdí najmä, že pravidlá spoločnej politiky podľa zón alebo regiónov možno rozlišovať len na základe objektívnych kritérií garantujúcich proporcionálne rozdelenie výhod a nevýhod medzi zainteresovanými, bez rozlišovania medzi územiami členských štátov. V danom prípade by však neexistovali žiadne objektívne príčiny odôvodňujúce odlišné zaobchádzanie.

49 Tento žalobný dôvod nie je dôvodný.

50 V tejto súvislosti Rada, Komisia a francúzska vláda správne uvádzajú, že režim uplatniteľný na zóny 12 míľ uvedený v článku 17 ods. 2 napadnutého nariadenia má za cieľ chrániť najcitlivejšie vody Spoločenstva pri zohľadnení nevyhnutnosti zachovať tradičné rybárske činnosti.

51 Takýto cieľ sám osebe nezahŕňa v sebe zavedenie recipročných kritérií.

52 Španielska vláda v každom prípade nepreukazuje, že Rada sa prijatím bodu 6 prílohy I napadnutého nariadenia odchýlila od spomenutého cieľa.

53 Jednoduchý výklad prílohy I napadnutého nariadenia ukazuje, že prístup k pobrežným pásmam aj iných členských štátov ako Francúzskej republiky je pre rybárske lode Spoločenstva časovo vyhradený a obmedzený na určité druhy rýb.

54 Okrem toho treba pripomenúť, že bod 6 prílohy I napadnutého nariadenia len predlžuje režim platný od pristúpenia Španielskeho kráľovstva k Spoločenstvu.

55 Za týchto podmienok sa žalobný dôvod týkajúci sa porušenia zásady o zákaze diskriminácie musí vylúčiť.

56 Z predchádzajúceho vyplýva, že žaloba Španielskeho kráľovstva sa musí zamietnuť.

O trovách

57 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada navrhla zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania a Španielske kráľovstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania. V súlade s článkom 69 ods. 4 uvedeného rokovacieho poriadku členský štát alebo orgán, ktorý vstúpil do konania ako vedľajší účastník, znáša vlastné trovy konania. Komisia a Francúzska republika, vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1) Žaloba sa zamieta.

2) Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

3) Francúzska republika a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

Podpisy